

KOROŠEC

Uredništvo in upravnništvo v Velikovem.

List izhaja vsak torek in petek.

Naročnina znaša: celoletno 12 K, polletno 6 K, četrtletno 3 K.

Velikovec, 2. julija 1920.

Cene inseratov: enostopna petlitrsta ali nje prostor
1 krono. Uradni razglasi po 2 K. Pri naročilu nad
10 objav popust.

Triba kni, triba kni, v Celovec iti;
saj dro sam, saj dro sam, pride k nam!

Naš vladar Aleksander v Sloveniji.

V starodavnih časih smo si koroški Slovenci sami volili svoje vladarje. Komur smo poverili to čast, ta je moral na Gosposvetskem polju slovesno obljubiti zbranemu ljudstvu, da bo pravičen sodnik ter da bo branil vdove in sirote.

V poznejših stoletjih so nas Nemci oropali te pravice: pošiljali so nam vladarje, ki si jih nismo sami volili, do katerih nismo imeli nikakega zupanja in ki so nas zatirali. Stoletja je trajala ta krivica. Bili smo zatirani sužnji, izročeni na milost in nemilost nemških vladarjev in njihovim rabelnom — grofom in baronom. A obupali nismo! Pod pepelom je tlela žrjavica upanja, da se vrne čas, ko si bomo zopet sami izvolili svojega vladarja, ki ne bo tujec, ampak naš brat, brat po krvi in jeziku.

Staro koroško prerokovanje se glasi: „Kralj Matjaž, zlata doba naša!“ S tem je hotel narod reči: „Ko bomo Korošci dobili takega vladarja, kakor je kralj Matjaž, tedaj pride tudi za nas zlata doba, tedaj bomo živeli mirno in zadovoljno!“

In sedaj se je to prerokovanje uresničilo. Stara Avstrija je razpadla in izvolili smo si novega vladarja, potomca slavnega črnega Jurija — regenta Aleksandra, ki bo kralj Matjaž nas koroških Slovencev.

Naši nasprotniki, posebno pa celovski agitatorji, so vedno trobili v svet, da se hočemo Slovenci izneveriti svojemu vladarju, da bo Jugoslavija sama razpadla. Ko pa je pretekle dni potoval naš vladar po Sloveniji, se je moral ves svet prepričati, kako iskreno ljubimo Slovenci svojega vladarja in da je Jugoslavija trdna skala, katere nobena peklenska moč ne more zdrobiti.

In to bo zelo, zelo vplivalo na našo zunanjo politiko in tudi na našo valuto, ki se bo tudi vsled tega vedno bolj in bolj dvigala.

Koroški Slovenci smo se poklonili svojemu vladarju v Ljubljani, na Bledu in v Mariboru ter mu po svojih za-

stopnikih prisegli zvestobo do hladnega groba.

Z iskreno navdušenostjo so naši bratje onstran Karavank pozdravljali vladarja Aleksandra. Toda njihova navdušenost se ne da primerjati z našo. Kaj bi bilo danes z nami, ko bi naš kralj Matjaž ne bil uničil naših sovražnikov? Kaj bi počeli naši sovražniki z našimi brati v coni B? n naši bratje v Zilski dolini, katere so celovski Nemci prodali Lahom, bi morali obupati, ko bi naš vladar ne bil prisegel, da jih bo rešil!

Bratje in sestre, ki še vedno zdihujete pod nemškim in laškim jarmom, ne obupajte! Spominjajte se prisege našega vladarja, ki je te dni rekel v Zagrebu: „Bodite zagotovljeni, da bom vedno branil vaše pravice, pa naj bo že proti komurkoli. Vsi trije bratje skupno bomo delali čudežel!“

Pobožne želje »Südmarke«.

„Neues Grazer Tagblatt“, št. 403 prinaša poročilo vladnega svetnika dr. Kaiserja na občnem zboru „Südmarke“ v Celovcu. Predsednik je med drugim rekel: „Ako pripade južna cona (cona A) po glasovanju h Koroški, bo našla „Südmarka“ tam ein reiches Arbeitsfeld, ako pa ostane, kar Bog ne daj, demarkacijska črta meja, potem šele prav.“

Poznamo hudičevo delo „Südmarke“, zato jo bomo na dan glasovanja rešili vseh skrbi. Potegnili bomo mejo proti njeni volji zadaj za Celovcem. „S. dmarka“ naj se rajši briga za stradajoče in umirajoče na Dunaju, nas naj pa pusti v miru!

Resnična dogodba.

V tramvaju, ki vozi od jezera v Celovec, sedita dve ženski, pogovarjajoč se, kakor v Celovcu navadno, o draginji in pomankanju živil. Mlajša opomni, da je onstran dem. črte dosti živeža ter da bi bilo najbolje, da se meje odprejo, potem že naj bo, kakor hoče. Druga oporeka, da ne sme priti do tega, saj je v Jugoslaviji vse tako

strogo, in da tam komandira general Maister. Nato odgovori prva: „Wissen's, wo ein General kommandiert, ist immer noch mehr Ordnung als dort, wo ein Jud kommandiert, und die Hauptsache ist Brot und Ordnung, und das ist in Jugoslawien.“

Kaj zahtevajo pravi Celovčani?

Pri plebiscitu ne bi smeli glasovati uradniki in drugi taki ljudje, ki niso vezani nakraj, temveč samonaslужbo, katero lahko vsak dan spremenijo. Take ptice selivke seve lahko glasujejo za Nemško Avstrijo, ker bodo zopet šle, kakor so prišle, trpeli pa bodo tisti, ki bodo morali tam ostati. In ti ljudje so tudi v Celovcu vsi za Jugoslavijo.

Korošci v Leobnu.

„Neues Grazer Tagblatt“ je prinesel poročilo o ustanovnem „Kärntner Landsmannschaft“ v Leobnu. Žalostno vzklikne na koncu:

Befremdend wirkte es, daß die in ihrem Abwehrkämpfe gegen deutsches Leid auf steirischem Boden nicht begrüßt wurden. Leoben hatte zur Hilfe ein Hochschülerbataillon hinaus gesandt. Leoben ist eine alte deutsche Stadt und durch viele Fäden mit Kärnten verknüpft. Doch niemand begrüßte im Namen der Steirer oder in sonst einem Namen die, die Opfer an Leben und Gut gebracht haben, um sich ihre Heimat zu retten, um den übrigen Deutschen deutsches Gebiet zu retten.“

V Leobnu hočejo kruha, fraz celovških koritarjev so že siti. Zato se tudi malo menijo za njihove neumnosti. Predobro vedo, da je ves trud pri glasovanju — zastoj.

Gospodarstvo.

Davkoplačevalcem.

Davčni uradi v coni A so razposlali na željo večine davkoplačevalcev poštne položnice za vplačilo zaostalih davkov. Kakor je vsem znano, naše

davčne oblasti z ozirom na veliko vojno škodo, ki so jo povzročile vojaške operacije, leta 1919 niso iztirjavale davkov. Da se pa ne nabere preveč zaostankov in ker je veliko posestnikov prosilo za to, so davčni uradi naznanili vsem davkoplačevalcem po poštni položnici, koliko imajo plačati davkov za leto 1918, 1919 in 1920. Številke veljajo torej za tri leta. Vse države so zvišale dosedaj zemljiški in hišni davek do naravnost groznih števil, naša država tega ni storila, ker se ozira predvsem na kmeta, in bo zvišala v prvi vrsti druge davke, medtem ko bodo davki, ki jih mora plačevati predvsem kmet, ostali precej na isti višini kakor prej. To je pa mogoče samo, ker država nima tako velikih dolgov in tako visokih letnih stroškov, kakor jih imajo druge države.

Vsakemu je torej dana prilika, da se iznebi, če ima denar, svojega dolga na davkih. Če pa kdo nima denarja in sedaj nikakor ne more plačati davkov, naj shrani šek za poznejše, boljše čase.

Nemčurski agitatorji menda pravijo, da naše oblasti nimajo pravice iztirjavati davkov. To je smešno! Če imajo naše oblasti pravico, kaznovati vsakega nemškega falota, ki se pregreši proti postavam, imajo pač tudi pravico iztirjavati davke. Tega pa ne store radi velike škode, ki jo je imela večina naših kmetov po vojaštvu in nemških roparjih.

Pameten davkoplačevalec bo, ako ima denar, plačal davke takoj in ne bo čakal, da se nabere dolga za več let skupaj. Kdor je pa ubožen, tega davčne oblasti ne bodo silile k plačilu, ker niso tako brezsrčne, kakor so bile avstrijske, kjer je morala včasih za davke zadnja kravica iz hleva. Kakor že rečeno, se doslej niso davki nikomur zvišali, čeprav imajo sedaj kmetje veliko, veliko večje dohodke, kot so jih imeli v Avstriji!

Zakaj smo zahtevali plačila v tujih valutah?

Marsikdo se je jezil na finančnega ministra, ker je zahteval za izvažano blago iz Jugoslavije plačilo v tuji valuti. Toda ta odredba je bila potrebna, dokler smo imeli stare kronske bankovce. V Nemški Avstriji so namreč ta naš denar na debelo ponarejali, kakor tudi žige in kolke na njih, tako da smo dobivali za dobro blago ničvreden denar, ki je našo valuto vidno slabil. Sedaj pa je čisto prav, da se zahteva za naše blago plačilo v našem denarju. Posledice se že kažejo: tuji denar pada na vrednosti, naš pa se dviga.

Gospodinjski tečaji po deželi.

Poverjenišvo za kmetijstvo priredi tudi v l. 1920/21 več gospodinskih tečajev po deželi, ki imajo pričeti jeseni in trajati po 10 tednov. Prvi tečaj se bo vršil od 18. oktobra do 24. decembra t. l. in drugi tečaj od 3. januarja do 15. marca 1921. Za te tečaje lahko prosijo županstva, kmetijske podružnice in druga društva. V Gospodinskem tečaju se sprejema po 16 do k večjemu 20 udeleženk. Stroške za prehrano (kosilo) nosijo dekleta, stroške za učiteljice in učne pripomočke prevzame poverjenišvo za kmetijstvo, potrebne prostore s pritliklinami za tečaj in za 2 uč-

teljici kakor tudi potrebna drva pa mora poskrbeti dotično županstvo, društvo itd.

Imenovani interesenti, ki želijo prirediti letošnjo jesen ali pozimi gospodinski tečaj, naj se obrnejo na poverjenišvo za kmetijstvo v Ljubljani, zadnji čas do 20. julija t. l.

Velikovški okraj.

Grabštanj. Pri Šušterju v Dražji vasi imajo eno jako manierlich dekle. Ko smo se peljali dne 6. t. m. na manifestacijo v Žrelec, je tako kričala „heul“, da smo mislili, da ji bo počilo grlo. Da ji pa ni bilo treba ves dan tako strašno hajlati, se je usmili slovenski fant in ji zamašil usta s cestnim blatom. Ja, Jera Hafner, tisti časi so že minuli, ko se je tvoj folksverderbovec sprehajal po naši lepi slovenski koroški zemlji! Živijo!

Grabštanj. Dne 6. junija je prišel posebni vlak iz Maribora z udeleženci žreleškega tabora. Ko je zadonel iz več tisočglave množice gromoviti „živio“, so bili nekateri naši nasprotniki zeleni od jeze. Godrnjali pa so čisto na tihem, ker imajo korajžo samo takrat, če so sami med seboj. Našinci pa so se pridružili procesiji v precej velikem številu. Tako je storila tudi natakara Hambruzeva iz kolodvorske gostilne v Grabštanju in Petričeva dekla v Jadovcah. Zavoljo tega je bil doma pri gospodarjih velik ropot. Ti so zagrizeni nemčurji, očitania in zbadanja ni bilo konca. Obe sta zapustili službo. Ali ni to nestrpnost? Ali mora res služabnik prodati gospodarju tudi svojo narodnost? Če delajo tako že pod našo upravo, kaj bi delali šele, ko bi bilo tukaj nemško. Zato pa na dan, vsi zavedni Slovenci! Potegnite za seboj omahljivce in bojazljivce in videli bomo, če se da ta nemčurska oholost streti. Enkrat mora biti konec potrpežljivosti in pohlevnosti. Potrpežljivost je sicer božja žavba, ampak tepec je, kdor se z njo maže!

Vesele pri Št. Vidu. Akoravno smo čisto skriti, da ni ničesar slišati o nas, pa vendar se včasih tudi pri nas pripeti kaj novega. Odkar se je namreč vrnil znani mogočni Oslov baron, hujška in ščuje neprestano proti naši upravi. Za svojega ordonanca si je vzel Kolmanovega Bartla, da mu prinaša novice iz raznih krajev, ker si sam ne upa več na dan, odkar je moral en teden v zaporih politiko študirati. Nedavno sta nas ta dva tička obdarovala s tistimi gnili cunjami, kakor „Lausmannschaft“, „Koroško Korošcem“ i. t. d. Ravnala sta res previdno, pa vendar smo jima prišli na sled. Svetovali bi jima, da si tiste lažnive cunje stlačita rajši v svojo debelo, prazno bučo, mogoče bo kaj zaleglo, da ne bosta več tako neumna. (Kaj še, v takih slučajih pomaga samo „Gehirnprotese“! Ur.) Sicer se pa pri nas za stonj trudita. Pametni ljudje se ne dajo spraviti na lim, osle jim pa iz srca privoščimo!

Dravograd. Neki pobalin napada v Lausmannschafti mene in dravograško šolo. Piše, da mi je šola postranska stvar, da se otroci skoraj nič ne uče. Ker ne razumejo „nove“ slovenščine, jih učiteljstvo pretepa. Raditega otroci nočejo hoditi v šolo. Pravi, da komaj polovica otrok obiskuje šolo.

Pribijmo resnico! Izmed 250 šolskih otrok ni niti enega Nemca. Šolo sem prevzel v strašnem neredu, kajti moj prednik Privasnig je bil vse, samo učitelj ne! Otroci niso znali ničesar. Obdelovati sem moral v 2. razredu snov 1. razreda. Dokaz temu tednik. Glede obiska je bilo isto. Nemško učiteljstvo se je malo brigalo, ali so hodili otroci v šolo ali ne. Zato je toliko analfabetov med odrastlimi. Pribijem, da otroci v slovenščini dobro napredujejo in da bodo kmalu izbrisali grehe, ki nam jih je zapustila „vzorna“ nemška šola s še bolj „vzornim“ nemškim in nemčurskim učiteljstvom. Videli bomo kmalu, katera šola je boljša, slovenska ali nemška. Dravograškim nemčurjem le ne gre v glavo, da bi mogla slovenska šola konkurirati z nemško. Zato takšna jeza.

Če ima ta nemčurski falot, ki me blati, le malo poštenja, (nemčur — pa poštenje!) naj se oglasi v kakšnem poštenem nemškem listu in s svojim imenom, da se pogovoriva, ne pa v tej najbolj neumni celovski cunji. Dokler se ne oglasi s polnim imenom, ga smatram za podlega obrekovalca, za izmeček človeške družbe. Dravograd smo že precej izčistili takšnih kreatur, a tudi dotični dopisnik naj bo prepričan, da pride na vrsto. Potem bomo imeli vsaj mir pred to cigansko nemčursko zalego.

Josip Macarol.

Pliberk. (Pogreb zločinca.) Kakor je že navada pri naših nemškutarjih, se udeležijo pogrebom in svatb svojih somišljenikov v polnem številu, da tako pokažejo javno, koliko jih je. Tako se je zgodilo tudi ob priliki pogreba zločinca in samomorilca Schwabenegga. Najbolj pa smo se začudili, ker je bil med udeleženci tudi slovenski uradnik. Nikdar ga ne vidiš v slovenski družbi, umevno torej, da ga vidiš v drugi.

Pliberk. „Plemenitemu“ oskrbniku grof Thurnove ekonomije Kronenfeldu je tudi prišel rasti greben. Ker na njegov Kolmonov nemški žegen nihče drugi ne posluša, se je spravil nad svoje posle. Poslužuje se največjega terorizma. Tako je n. pr. svojim poslom te dni rekel, da je on popolnoma prepričan, da bo tukaj ostala nerazdeljena Koroška in da bodo potem smeli ostati tukaj samo taki, ki so tukaj rojeni ali pa tukaj sem pristojni, druge da bodo vse pognali. Ali je on morda Korošec? Ravno on ima najmanj pravice tako govoriti, ko je sam privandranec, tujec. Ali pa morda mislite, da so taki privandranci, ki so „kärntnerisch gesinnt“, tudi Korošci? Kaj so taki, bomo pokazali na dan glasovanja. Brigajte se rajši za to, da bodo vaši posli primerno plačani, in ne za stvari, ki vas kot privandranca nič ne brigajo. Bodite prepričani, da vam bodo na dan glasovanja zagodili pravi koroški Slovenci odhodnico „Ins Preußenland!“

Pliberk. (Dr. Herbst agitira.) Dr. Herbst je postal, odkar ni več distriktni zdravnik — agrarec. Začel je študirati colnino. Sédel je in napisal na stroj letake, v katerih trdi, da koroški kmet ne bo mogel shajati, ker je colnina na izvoz previsoka, in da država, ki ima take cole na izvoz, ne bo mogla eksistirati (obstojati.) Te letake deli med paciente.

Ja, ja, g. doktor, kaj bi Vi rekli, ko bi začel kak kmet kritizirati Vaše —

zdravljenje, ali pa če bi pisal referate o griži, kataru, abscesih i. t. d. Kje je Vaša in Vasih nemčurskih sodrugov logika? Prej, ko je šlo vse v Avstrijo, ste vpili, da Jugoslavija nima nič, ter se zgražali nad neznošno draginjo. Sedaj pa, ko ne gre vse v Vašo blaženo Avstrijo, se pa zopet bojite za Jugoslavijo; Schuster, bleib bei deinen Leisten. O agrarnem vprašanju bomo razpravljali mi kmetje sami in ne potrebujemo za to nobenih doktorjev. Toliko v vednost. Kmetje se od Vas ne pustimo več farihati, če tudi nam razdelite cele vozove letakov. Ako hočete, Vam še kupimo tiskarno!

Kmet, kateremu ste "podarili" tak s strojem pisan letak. (Ne zdi se nam verjetno, da bi se bil tudi g. Herbst dal podkupiti od N. Avstrije in se s takimi letaki osmešil pred Bogom in ljudmi. Ured.).

Grebinj. To so res čudne bolečine, če je človek preveč udarjen z nemško kapo, da ne vidi nič in ne sliši nič. Tak je tudi Matija Orešnik pd. Horn na Limberški gori. Pravi, da so naši govorniki na grebinskem taboru rekli, da bodo z nemčurji svinje futrali. (Da bi nam poginile ne?) To je vendar popolnoma nemogoče, svinja, čeravno se rada valja po blatu, nemčurja še ne povoha ne.

Popoldne so odšli naš Matija in več drugih v Klostet. Mislili so napraviti "shod", pa se jim ni posrečilo. Matija je imel dobre špigle: videl jih je sedeti 800 pod enim drevesom. Peli so "Kärntnerlieder". Lahko bi bili peli tudi kitajsko, Matija bi bil slišal zmiraj "Kärntnerlieder", ker še besedice nemško ne zastopi. Matija, ali je res, da si rekel, da folksverovci niso storili nič hudega, ker so ropali in kradli samo pri "teh črnih"? Matija, pazi, pazi, da tudi tebe ne bomo svinjam "sfutrali"!

Boroveljski okraj.

Kotmaraves. Tudi mi gremo naprej. Kdor ne verjame, naj vpraša naše nemčurje, ki so se na lastne oči prepričali o uspehu veselice naše požarne brambre dne 13. t. m. Slov. trgovsko društvo "Merkur" v Ljubljani je prišlo na pomoč naši brambri in nam je zapelo več krasnih slovenskih pesmi. Pa tudi naš domači pevski zbor, pod vodstvom g. poštarja Šume, je od zadnjega nastopa dobro napredoval. V imenu požarne brambe je pozdravil goste g. Klun. V živih, odločnih besedah je orisal g. župnik Arnuš delo enega leta, odkar smo vrgli folksverovsko ravbarbando čez mejo. Počasi kakor ščurki so zlezli naši Slovenci iz luken in danes jih je polna cela Koroška. Kakor en mož bomo stopili na dan glasovanja pred našo mater Jugoslavijo in ji rekli: "Mamica, pri tebi hočemo ostati!" Govorili so še Spitzer, dr. Čemer in drugi. Uspeh prireditve je 6000 K čistege dobička. Gdč. Ženi Zupan iz Ljubljane pa je razentega nabrala še 1554 K za narodne namene. Tem potom se vsem najpristrčneje zahvaljujemo in kličemo vsem, katerim ni treba gledati na vsak vinar; Posnemajte!

Iz Sveč. Že mesec dni nosijo naši nemčurji, katerih je pa hvala Bogu malo, zelo upognjeno glavo. Naše nemčurčke sicer tolaži in trošta tisti Feinig, ki je

pred 29. leti privandral v našo občino in jo pozneje tudi prodal privandranim Nemcem. Toda vse zastoni. Misli sicer, da ne poznamo njega in njegovih pomočnikov, pa se moti. Vemo prav dobro, da bi nas rad prodal spufani Nemški Avstriji, čeravno hodi po lisičje okoli in se dela najboljšega Jugoslovana. "Kvas je že postavljen". S temi besedami hodi okoli in lovi gimpelne. Škoda, da ima tako slab lim, ujel bo presneto malo. Ima več pomočnikov, izmed katerih se posebno odlikuje bivši folksverovski general iz Sveč Stuhi. Dobiš ga ponoči povsod, kjer hočeš. Posebno pa rad špijonira pri vratih in oknih zavednih Svečanov. Obema je priskočila na pomoč še naša sveška teta Pantla. Imamo še eno luknjo, v to pa posvetimo drugič.

Žihpolje. Tudi pri nas je precej zavednih Slovencev, čeravno se ničesar ne sliši od nas. Nemčurjev pa tudi ne manjka. Ti seveda rogovilijo in preklinjajo, če vidijo kje kak slovenski znak. Pred kratkim sta zopet prišla dva nova folksverovca delat nemir. Kaj prida gotovo ne moreta biti, drugače bi ju ne bili pognali iz Nemške Avstrije. Kaj, ko bi jih tudi naše oblasti nagnale, da bi imeli pošteni Slovenci potem mir?!

Št. Ilj ob Dravi. Dne 2. majnika se je ustanovilo pri nas Žensko društvo. Vpisalo se je takoj 47 članic. Društvo dobro napreduje. Pokazati hočemo, da tudi naše srce bije za slovensko domovino. Krepko hočemo me žene in dekleta nastopiti za časa plebiscita. Na binkoštni pondeljek smo imele prvi sestanek. Predavala je ga. Kleinmayerjeva o volilni pravici in nalogah ženske. Pristopilo je tudi na ta dan nekaj novih članic.

Dne 2. junija je priredilo naše društvo v gostilni pri Lederhasu dve igri. Marsikateri bo debelo gledal, da se nankrat čuje tudi nekaj iz Št. Ilja, in tudi "Korošec" se bo začudil, ker mu gotovo to ime še ni znano.

Št. Ilj ob Dravi. Saj ni treba, da bi samo Hodiše, Kotmara vas, Grebinj in drugi postali znani. Tudi naš Št. Ilj mora postati svetu znan. Tudi tukaj je še nekaj nemčurjev, pardon specijalkomerciatov — seveda internacionalnih. Drugače pa ljudstvo pri nas še ni bilo nikdar tako zavedno kakor danes, ko vidi razloček med prej in sedaj. Prej smo plačevali Slovenci nemške učitelje, da so nas ponemčevali, zaničevali. Sedaj se je to izpremenilo. Imamo dvorazredno šolo, dva gg. učitelja in gdč. učiteljico. Kljub napornemu delu v šoli organizirajo ljudstvo tudi zunaj šole, hodiijo od hiše do hiše in dajejo ljudem navodila. S tem so dosegli, da je v Št. Ilju razen par ljudi, ki bi radi zlezli na kak nemško avstrijski županski stolec, vse slovensko.

V kratkem bomo tudi mi napravili takšno slavnost, kakor je bila v Žrelcu, ker se tudi pri nas gradi državna cesta, ki bo kmalu dograjena.

Bistrica v Rožu. Komu ni znana stara slovenska gostilna pri "Kramarju" v Bistrici? Še pod Staro Avstrijo so se zbirali tam vsi zavedni Slovenci. Danes je gostilna v najemu. Postala je zbirališče in pribežališče vseh grešnih nemčurskih duš. Tukaj se vrše v postranski sobi, kamor drugi ljudje navadno ne zahajajo, tajni sestanki. Tukaj se tudi

rado zabavlja čez "čuše". Opozarjamo gospo gostilničarko, da se to takoj prepreči in napravi red, sicer bomo primorani sami za red poskrbeti. (Čas bi že bil! Ur.) Na slovenski zemlji smo mi Slovenci gospodarji. Če komu ni prav, naj gre k svojim bratcem v Nemško Avstrijo, kjer lahko zabavlja, magari čez ves svet.

Leč. Povsod se sliši kaj novega, samo pri nas smo tiho. Ne smete si pa misliti, da smo pri nas vsi podrepaniki "Lausmannschafti". Nekaj jih je pa res, ki jih vsenemška škornjica žuli prav neusmiljeno. Pač zato, ker ne morejo, kakor bi radi v Št. Pavel k svojim lačenbergarskim prijateljem, da bi z njimi po bratovsko delili, kar jim pri nas preostaja, akoravno pri vsaki priliki vpijejo, da Jugoslavija nima nič. Imamo že pripravljeno smolo, da bomo zasmolili tiste gobce, ki venomer sramotijo nas zavedne Slovence. Torej, nemčurji — aufpassen in maulhalten!

Radiše. V naši občini je bil do sedaj red in mir. Zadnje čase pa smo si izredili dva hujskača, ki sta plačana od Nemške Avstrije, da razširjata po naši mirni občini letake in hujskala proti naši državi. Dne 10. junija jih je pa zgrabilo oko postave. Sedaj imata čas pri-mišljati, kako je svet nehvaležen.

Dnevne vesti.

Naš vladar Aleksander v Sloveniji. Zaradi pomanjkanja prostora bomo o potovanju vladarja Aleksandra poročali v prihodnjih številkah. Za danes samo omenimo, da je v Mariboru naš vladar povabil k obedu tudi velikovškega okrajnega glavarja g. Kakla in župana v Globasnici g. Krajgerja.

V Rožeku, se je ustanovil krajevni odbor za državno zaščito dece za ves sodni okraj Rožek. Začel je že tudi z vnemo delovati. V najkrajšem času bomo lahko pomagali revnim otrokom ne samo z denarjem, ampak tudi z obleko in obuvalom.

Za Jugoslov. Matico. Gospa Marija del Fabro iz Sveč v Rožu je darovala podpisani podružnici 50 K. Podružnica se tem potom darovalki iskreno zahvaljuje in želi, da bi našla obilo posnemovalcev. Podružnica Jugoslovanske Matice v Velikovcu.

Rožek. 400 K so izročili g. učiteljici za šolarje rožeški fantje. Ta denar je bila odkupnina, ker so "zagradli", ko je peljal g. učitelj Pečnik svojo nevesto gdč. Hildo Heberjevo iz Rožeka na svoj dom v Št. Jakob. Obilo sreče mlademu paru!

Dob pri Pliberku. Dne 21. junija sta si obljubila zvestobo do groba v cerkvi sv. Boštjana Rešetarjev Janez in Žlindrova Nanica, oba iz Doba. Mlademu paru obilo sreče v naši osvobojeni domovini.

Ježersko. Dne 21. junija se je vršila tu na slovesen način poroka Makekove Minke z Ivanom Anko, pd. Jenkom. Mlademu paru iskreno čestitamo.

Pliberk. Občni zbor Čitalnice. Za predsednika je bil izvoljen g. Suhadolnik. Stari odbor je deloval jako marljivo. Z raznimi prireditvami je bilo mogoče zbrati toliko denarja, da smo si izpopolnili knjižnico. Upamo, da bo tudi novi odbor deloval z isto vnemo.

Ljubljanska Glasbena Matica pride na Koroško.

Vsled regentovega prihoda v Ljubljano se je izlet Glasbene Matice na Koroško preložil na dan 10. julija. Tega dne priredi Matica koncert v Borovljah. Sodeluje čez 160 pevcev in pevk pod osebnim vodstvom g. prof. Hubada. Začetek ob 7. uri zvečer.

Iz Borovlj se napoti Glasbena Matica dne 11. julija na Otok ob Vrbskem jezeru, kjer priredi tega dne koncert. Tam se bo vršil tega dne ob pol treh popoldne tudi velik ljudski shod. Natančni spored se naznani pravočasno po plakatih.

Zbirka za Koroško. Koroška rojakinja ga. Mira Ipavic v Novem mestu je nabrala v propagandne svrhe 891 K.

Darovali so sledeči novomeški gospodje in gospe:

Po 100 K: brata Kobe, pa 50 K: Ipavic Alojz, Kastelic Stanko, Ogoreutz Josip; po 30 K: Kostelič Edmund, Kussel N., Pauser Adolf, Sima Gal; po 20 K: Andrijanič Drago, Blažič Ivan, Jakše Franc, Mramor Mihael, Paučič Jakob, Piček Josip, Reitz Alojz, Samec Josip, Skale Otmar, Setina Rožidar, Dr. Tiller Viktor, Turk Josip, dr. Vončina, Zure Josip; po 10 K: Ahačič Luka, Barborič Lina, Budna Ferdinanda, Perlič Martina, Germ Ruža, Jaki Franc, Kenda Mici, Kopač Leopold, Lobe Jakob, Lupiner Anton, Mikolic Jakob, Mušič Alojz, Oblak Alfonz, Rozman Alojzij, pl. Soppett, Spou Anton; po 6 K: Kostanjevec Viktor, Mejak Feliks, Mežnaršič Alojz, Windischer Alojz; po 5 K: Bele Miroslav, Durini M., Kos Franc, Oswald Fani, Pintar Mici, Podkrajšek Rudolf, Rifelj Petrina, Uderman Andrejko, Zobec Franja; po 4 K: Weixler M.; po 3 K: Jakac Josipina, Povh M.; po 2 K: Inž. Kobal. Zbirka se nadaljuje.

E. Gangl: Zbrani spisi za mladino, šesti zvezek. Izšel je že šesti zvezek Ganglovih spisov za mladino. Ta zvezek obsega pripovedne spise našega znanega mladinskega pisatelja, in sicer devet krajših črtic in povestic ter daljšo uvodno „Pesem mladine“. Našim šolam in starišem knjižico prav toplo priporočamo. Naši mali bodo imeli veselje z vsebino in številnimi Erbežnikovimi ilustracijami. Oprema knjige (tisk, vezava in papir) dela čast založništvu in tiskarni.

Razglas.

Glasom naredbe delegacije ministrstva financ v Ljubljani z dne 31. 5. 1920 se ustanovi v Grabštanju novo vodstvo preglednega okraja finančne straže, katero začne poslovati s 1. julijem 1920, ter se vodstvo istega poveri komisariju fin. straže Ivanu Čretnek v Špilju.

V službeni okraj imenovanega vodstva spadajo oddelki fin. straže v Grabštanju, na Bregu pri Grabštanju pri Sv. Mihaelu in v Malem Šent Vidu.

Okrajno glavarstvo v Velikovecu.

Mit Speck fängt man Mäuse u. den Nationalpolitischen Ausschuss in St. Veit.

Za Malgajev spomenik.

Junaku Malgaju in vsem borilcem, ki so darovali svoje mlado življenje, da so nam priborili svobodo in nas rešili avstrijskega jarma, hočemo postaviti na Koroškem ponosen spomenik, ki bo pričal še poznim rodovom o njihovem junáštvu in o naši hvalnosti in narodni zavednosti. Dolžnost vsakega zavednega Slovenca je, da po svojih močeh prispeva za ta spomenik. Rojaki, pošiljajte darove na Narodni svet (Malgajev spomenik) v Velikovecu.

Za ovčjo volno

plačuje najvišjo ceno edino le

J. Oswald, Velikovec, kavarna Sparl.
Zamenja pa za volno tudi razno blago za moške in ženske obleke in perilo.

Stroj za izdelovanje cementne strešne opeke
in 4000 zidarske opeke prodaja Ferd. Singerl, pd. Pivk v Srejah. Skocijan v Podj.

Cene so padle!!

Kje? Samo v veletrgovini
ALOJZ DULAR-JA
popreje Oskar Reitter v Slovenjemgradu.

Naznanjam slavnemu občinstvu, da sem izdatno znižal cene pri vsej svoji zalogi, kakor pri: manufakturi, špeceriji in železnini.

Prodajam koruzno meko po K 6.—

koruzni zdrob po K 6.50

Dobi se tudi sladkor in rogaška slatina v poljubni množini.

Za obilen obisk se priporočam z odl. spoštovanjem
Alojz Dular.

➡ Pridite vsi in prepričajte se! ➡

Kupi „Drava“ Maribor.

Rezan les (smrekov, jelkov, borov, mecesnov, bukov)
Tesan les (smrekov, jelkov, borov)
Okrogel les (smreka, jelka, bor, mecesen)
Bukov les (hlode od 25 cm debelosti naprej)
Drva (trda in mehka)
Stoječi les v gozdu
Smrekovo skorjo

➡ kupi ➡

vsako množino

„DRAVA“

lesna trgovska in industrijska družba

z. o. z.

v MARIBORU.

Kupi „Drava“ Maribor.

Najlepše letovišče
v Jugoslovanski Koroški je
„Klopinjsko jezero.“
Izvrstna oskrba. Pojasnila daje
ravnateljstvo hotela „Klopinjsko jezero“

Izvrstne klobase (kranjske, braunschweigerce i dr.) in
prekajeno meso se dobi po najnižjih cenah pri
Karlu Pilih, Velikovec, Zg. poštna ulica.

Šivalni stroj, dobro ohranjen, kupi g.
Rožica Klavara v Žel.
Kapl.

Kolo (bicikl) čisto novo prodaja Gregor
Kanzl v Molovi kajži na
Krasnici, p. Ruda.

Veliko cigaretne papirja
„Golub“ ima v zalogi in ga razpošilja tudi
na debelo po zelo nizki ceni trgo-
vina s papirjem Jožef Vajnceri, Pliberk.

Primešaj krmi Mastin!

Enkrat na teden primešaj krmi pest praška
Mastin. Ob pomanjkanju krme, ko se upo-
rabljajo nadomestna sredstva za krmlila, pa
se primeša dvakrat na teden. Redilni prašek
Mastin je dobil najvišje kolajne na razstavah
v Londonu, v Parizu, v Rimu in na Dunaju.
Tisoči gospodarjev hvalijo **Mastin**, ko ga
enkrat poizkusijo, in ga ponovno rabijo.
5 zavojev praška **Mastin** zadostuje za 6 me-
secev za enega prašica ali vola, da krmo
popolnoma prebavi.

Ako se **Mastin** pri Vas v lekarnah in trgo-
vinah ne dobi, potem ga naročite po pošti.
5 zavojev **Mastina** K 30.50 poštnine prosto
na dom.

Mazilo zoper garje

(naftomazilo) uniči pri ljudeh garje, lisaj,
srbečico, kožne bolezni, izpuščaje. Pri živini
uniči garje. 1 tonček 6, po pošti 12 K 50 v.

Lekarna Trunkóczy
Ljubljana, Kranjsko, Zraven rotovža.

Mariborska eskomptna banka, podružnica Velikovec

Telefon št. 7 (Interurban).

Mestni trg št. 141.

Račun pošt. ček. urada SHS v Ljubljani: 11.695.

Centrala Maribor

Podružnica Murska Sobota

sprejema vloge na knjižice in tekoči račun
proti najugodnejšemu obrestovanju;
dovoljuje vsakovrstne kredite pod naj-
ugodnejšimi pogoji;
akkreditivi na vsa tu- in inozemska mesta.

Podružnica izvršuje vse v bančno stroko
spadajoče posle.

Blagajna je odprta od 1/2 9. do 12. ure
in od 15. do 16. ure (3. do 4. ure popoldne).

Izvršuje nakazila v tu- in inozemstvo.
Kupuje in prodaja devize, valute in vred-
nostne papirje ter eskomptira trgovske menice.
Daje pojasnila vsak čas brezplačno.